

BAVNEN

Meddelelser fra Lokalhistorisk Forening for Aaby Sogn
24. årgang 2011
”Bavnen”

Meddelelser fra Lokalhistorisk Forening for Aaby Sogn

24. årgang 2011
ISSN 0906-0227

Udgivet med støtte af:
Aabybro afdelingerne af:
Spar Nord
Nørresundby Bank,
Danske Bank og Nordea

Dagsorden for ordinær generalforsamling i Aabybro Hallens selskabslokale, den 16. marts 2011, kl. 19:30.

- 1) Valg af dirigent og stemmetællere
- 2) Beretning
- 3) Regnskab
- 4) Indkomne forslag
- 5) Valg til bestyrelse
Marie Albrektsen
Nina Prebensen
Poul Tranum
Chresten Mortensen
- 6) Valg af suppleanter
- 7) Valg af to revisorer
- 8) Kontingent
- 9) Eventuelt

Efter generalforsamlingen: Lilly Bjerregaard fortæller om ”at være barn i Mosen”

Forsidebillede: Partier fra Aabybro

Foreningens formål er:

- At fremme og styrke den almene interesse for Aaby Sogns historie samt drive et arkiv
- At indsamle, registrere og bevare arkivalier, billeder og lydoptagelser, trykt materiale og andre data med tilknytning til Aaby Sogn, dens beboere, foreninger, virksomheder og institutioner i fortid og nutid
- At stille det indsamlede materiale til rådighed for offentligheden efter gældende regler for tilgængelighed

Så før du smider dine gamle ting i papirkurven så som foto, arkivalier, det vil sige dåbsattester, ejendoms papirer, regnskaber, dagbøger, protokoller, kæresterbreve (de kan båndlægges) eller andre former for papirer, tonebånd, videobånd m.v., så lad arkivet få dem til sortering. Herved kan mange værdifulde oplysninger gemmes for eftertiden.

Åbningstid: Mandag kl. 15.00 – 18.00
Elmevej 2 i kælderen

Kontingent kan indbetales i åbningstiden
eller på vedlagte girokort på posthuset eller via netbank

Se vores billedmateriale hjemme på din computer

Tast www.jammerbugt-historie.dk

På forsiden vælger du til venstre navnet på den forening, hvis materiale du vil se. Når du er kommet ind på vort arkiv, vælger du fanebladet med online-arkiv, hvor der er et søgefelt. I dette felt skrives et søgeord, og næste felt åbner du med den lille pil til højre og vælger f.eks. billeder. Således fremkommer alt materiale, hvor det søgte ord står skrevet i teksten.

Forord:

Som sædvanligt er det en glæde for bestyrelsen for Aaby Sogns Lokalhistoriske Forening også i 2011 at kunne stå for udgivelsen af Bavnens, og som sædvanligt har det været en interessant udfordring at finde en variation af egnet stof, der både har lokalhistorisk relevans, men også - forhåbentlig - har læsernes interesse.

Det har glædet bestyrelsen, at den igen i år er i stand til at bringe et indlæg omkring Aaby Kirke forfattet af forhenværende provst Viggo Baun.

Herudover er der et historisk tilbageblik på postvæsenet – dog ikke med hovedvægten på historiske fakta, men en lidt mere generel beskrivelse af postbudenes pligter og arbejdsvilkår.

Skulle man – efter at have læst Bavnens 2011 - have lyst til at læse mere om postvæsenet i og omkring Aabybro, findes der flere skriftlige kilder i Foreningens Arkiv

Endelig har bestyrelsen i lighed med tidligere udgaver af Bavnens valgt at bringe et udvalg af små ”stykker” fra FOLKETS BOG – En Haandbog for Hjemmet.

Bestyrelsen takker alle medlemmerne for god opbakning i det forløbne år og håber, at mange vil møde op til generalforsamlingen, der er berammet til onsdag den 16 marts 2011 kl. 19.30 og finder sted i Aabybro Hallens Selskabslokaler.

Det Skeelske Kapel

Af: *Viggo Baun*

På Aaby kirkegård ligger som bekendt foruden kirken en ret anseelig firkantet bygning i nyklassisk stil – et såkaldt mausulæum for Skeelslægten, eller som man til daglig sagde ”Det Skeelske Kapel” eller nu blot ”kapellet”.

I 1800 tallet blev det forbudt at begrave i kirkegulvet eller opstille kister eller sarkofager i åben begravelse i kirkerne. En del adelslægter, der var kirketiendejere, lod derfor på kirkegården opføre et mausulæum til at opstille sarkofager i. Således altså også Skeelslægten til Birkelse.

I kapellet blev der kun opstillet tre meget enkle sandstenssarkofager med følgende inskriptioner:

Her hviler

Kammerherre, Captain
Jørgen Erik Frederik Skeel
Ridder af Dannebrog
Besidder af Stamhuset Birkelse
Født i Odense
Den 20. maj 1802
Død i Birkelse
Den 22. december 1849

Her hviler

Kammerherreinde
Charlotte Adelaide Skeel
Født Comtesse Ahlefeldt Laurvig
Født i Nyborg
Den 11. august 1811
Død på Birkelse
Den 24. september 1865

Her hviler

Gehejmer. Kammerherre

Erik Vilhelm Robert Skeel

S.K. og DB Md.

Til Dronninglund

Født i Rørby

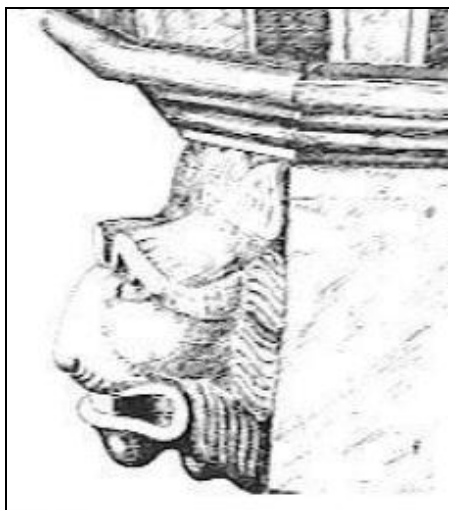
Den 22. februar 1818

Død i København

Den 5. november 1884

Kapellet kan altså senest være opført i 1850. Det passer godt med, at en fagmand har fortalt, at kapellet er muret af samme sten som skalmuren på kirketårnets sydside, der jo bærer årstallet 1850.

Da de tre sarkofager er nøjagtig ens, kan de tidligst være opsat lige efter den sidstes død i 1884.

Nederst ved gulvet under prædikestolen inde i kirken ses et løvehoved

De to første har altså først stået i trækister, og pastor Pallesen fortalte herom, at løvehovedet under prædikestolen stammer fra en kiste i kapellet. Det blev af daværende ejer givet graver Peder Justesens børn at lege med, men Peder Justesen fik ved lejlighed en konservator til at anbringe det på den nuværende plads.

Da kirkerne i begyndelsen af det tyvende århundrede overgik til selveje, forblev mausolærne godsernes private ejendom. Derved opstod der nogle steder stridigheder. Nationalmuseet forlangte mausolærne bevaret, menighedsrådene kunne og ville ikke bruge kirkens midler på privat ejendom, og ejerne ville måske ikke koste en dyr istandsættelse på mindet om efterhånden fjerne forfædre.

Her i Aaby sogn fik vi i al fredelighed en god og varig løsning. Kammerherre Ove Skeel og daværende godsejer og hofjægermester Erik Skeel indgik i 1970 den aftale med menighedsrådet, at kirken skulle overtage det Skeelske Kapel til ligkapel.

Den første plan var, at sarkofagerne skulle flyttes til gravhvelvingen under sideskibet, der ved indlæggelse af fjernvarme blev tomt. Nationalmuseet kunne ikke godkende denne ordning. Sarkofagerne skulle blive, hvor de var, og praktisk kunne det vist heller ikke lade sig gøre.

Man aftalte så, at sarkofagerne skulle tilintetgøres, kisterne i dem skulle graves ned på kirkegården i et gravsted, der for altid skulle høre under Birkelse. Også her sagde Nationalmuseet nej. Sarkofagerne skulle bevares. Menighedsrådet nægtede at betale mere end den indgåede aftale ville koste. De, der forlangte sarkofagerne bevaret, måtte betale.

Da kom daværende stiftsfuldmægtig Asger Jørgensen til hjælp, idet han skaffede 21.000 kr. af provst Jacob Bechers Mindelegat, mens Nationalmuseet bidrog med 2000 kr. Så kunne arbejdet gå i gang.

Arkitekt Edvard Thomsen, Randers og billedhugger Vitus Nielsen mente, at sarkofagerne på ruller kunne skubbes helt ud mod vestmuren, og så kunne den forreste halvdel af rummet adskilt fra sarkofagerne med en slags altervæg fungere som ligkapel.

Så let gik det nu ikke. Det viste sig, at kisterne stod på en murstensforhøjning med sarkofagerne bygget op omkring. Det hele måtte så skilles ad. Kisterne blev sendt til en begravelsesforretning i Aalborg og fornyet. Restaurering kunne endelig gennemføres som planlagt, alle nødvendige reparationer ude og inde blev foretaget og sarkofagerne genopstillet. Altervæggen blev lavet, der blev indlagt el og anskaffet lampetter og stole.

Den bevaringsværdige bygning var blevet sikret, og kirken havde et både specielt og smukt ligkapel. Senere har menighedsrådet lade indlægge et køleanlæg. Familien Skeel var så tilfreds med resultatet, at de lod de sølvkranse, som fæstebønderne under Birkelse havde givet til de afdødes minde, blive i kapellet, selv om de først havde betinget sig dem hjem til Birkelse.

Nu viste det sig imidlertid at hele arealet vest for hovedgangen var matrikuleret under Birkelse og formentlig aldrig havde hørt til kirkegården, men muligvis til ejendommen vest for kirken. Så måtte sagen først om ad Landbrugsministeriet, inden menighedsrådet kunne få det hel lagt om.

Det gamle kapel (fra 1903), der var en hel værdiløs bygning alt for nær på kirketårnet samt et såkaldt nødtørftshus, blev revet ned. Arealet, der var til groet til med vildvoksende træer og krat, blev ryddet, og et nyt opført mod vest.

Arealet kunne ikke bruges til kistebegravelser, da det viste sig, at der under det lå store sten, muligvis tiloversblevne fra kirken blev opført, men det blev aldrig undersøgt. Derimod egnede arealet sig fint til anonym urneplæne, som der - netop ved den tid var blevet behov for.

Efter højmessen 3. søndag i advent 1973 fandt den officielle overdragelse sted. Kammerherre Ove Skeel var i mellemtiden afgået ved døden, så det blev sønnen hofjægermester Erik Skeel, der officielt overdrog kapellet og jordstykket til kirken. Mens kapellet sikkert har fået en kirkelig indvielse, blev nye areal, der formodentlig aldrig har været kirkegård, indviet.

Efterfølgende var menighedsrådet vært ved en reception i Præstegården, hvori familien Skeel, arkitekt og håndværkere deltog.

(Tak til Aaby menighedsråd og kordegn Ulla Bojsen for at have hjemtaget den gamle menighedsprotokol fra Landsarkivet og lånt mig, så min erindring kunne blive suppleret og korrigeret.)

Aaby Kirke ca. 1920 set fra vest, før kirkens eget kapel blev fjernet.

Om Postvæsenet og vilkårene som landpostbud i og omkring Aabybro i tidligere tider:

Af: *Dorthe Vad*

Allerede i 1857 etableredes et brevsamlingssted i Aaby. Dette brevsamlingssted fik benævnelsen ”Aaby kro” og havde til huse i Aaby gamle kro, som var placeret ved Ryå og broen over åen - der hvor vejen fra Aalborg deler sig mod vest i retning Fjerritslev/Thisted og mod nord i retning Saltum/Løkken.

Al postbesørgelse landsdelene imellem foregik i de tider naturligvis med hestevogn (dagvogn), og dagvognen skulle holde ved de privilegerede kroer, for at de rejsende kunne få mad og drikke og hestene kunne bede. Det vil sige, at de skulle have deres muleposer fyldt op. Opholdet skulle selvsagt være med til at styrke kroens økonomi og være af mindst et kvarters varighed.

Jørgen Chr. Pedersen Lind

Han var den første postekspeditør i Aaby fra d. 1.10. 1876 til 1889, og fra 1889 indtil han tog sin afsked i 1893 var han postmester

I 1876 skiftede benævnelsen ”brevsamlingssted” til ”postekspedition”, og der blev ansat en postmester. Meget taler for, at samtidig som benævnelsen postekspedition blev introduceret, er der sket en forflytelse af ekspeditionen fra Aaby gamle kro til Postgården. Postgården er den ejendom, som er beliggende på hjørnet af Højskolevej og Vestergade. Endelig i 1889 blev benævnelsen ”ekspedition” ændret til ”postkontor”.

Der kom rigtig skred i organiseringen af postbesørgelsen i Aabybro og omegn i forbindelse med Fjerritslevbanens anlæggelse og dens indvielse i marts 1897, hvor postekspeditionens funktioner blev henlagt til Aabybro Station med stationsforstanderen som postmester. Dagvognen Øster Svenstrup – Aalborg blev inddraget, og man oprettede en ny kørende rute fra Aabybro til Saltum.

I øvrigt skal det nævnes, at Aabybro Postkontor i 1896 eller mere præcis ved Fjerritslevbanens åbning var udgangspunkt for i alt 6 landpostbude.

Disse var følgende:

Frederik Carl Christian Thomsen	Aabybro Biersted
Thomas Andreas Marius Jensen	Aabybro Haldager
Jens Anthon Nielsen	Aabybro Kaas
Christian Petrus Andersen	Aabybro Kragelund
Lars Peter Nielsen	Aabybro Røngårde
Hans Chr. Christensen	Aabybro Mosegård

For disse landpostbude var de daglige ture lange og drøje. Vejene var i de tider dårlige - især i vinterhalvåret, og man kendte endnu ikke den cyklende post. 6 dage om ugen måtte de trave i sne, regn og ælte mange kilometer hver dag, og alt efter årstiden bruge fra 10 og helt op til 18 timer på at gennemføre turen.

Posten havde dog lejlighed til at sidde ned og tage et hvil i ny og næ, idet posten i disse tider ofte var den eneste "fremmede" og daglige kontakt til omverdenen ude på afsidesliggende gårde og i små isole-rede samfund. Posten var derfor den, man skulle spørge om nyt og høre den seneste sladder fra, så posten blev helt naturligt budt inden-for til det måltid, der nu var tid til, når han kom forbi.

En af de sværeste og længste ture, der udgik fra Aabybro Posthus var den, Jens Anthon Nielsen havde over Kaas, Udholm, Rødhus og over Jetsmark på tilbageturen.

Turen var beregnet til 7 timer, og lønnen var 540 kr. årligt. Hertil kom et årligt alderstillæg på 144 kr. Lønnen steg efterhånden, og det kan nævnes, at i 1920 fik landpostbudene i lønklasse I 1680 kr. årligt + alderstillæg. At det var menneskeligt muligt at gå en sådan posttur hver dag i 6 dage om ugen i en lang årrække, ville i dag være ufatteligt. Post Anthon gjorde det i 16 år og endda uden at have en eneste sygedag.

Postbudene fotograferet ca. 1900 er fra venstre: C.P. Andersen, Anton Pedersen, Hans Chr. Baarager Jens Anton Nielsen, den næste er enten Jeppe Anton Jensen eller Thomas Andreas Marinus Jensen, sidst er Karl Chr. Thomsen.

Fra 1897 og til 1908 betjente Anthon Nielsen Rævhede turen og blev ”rød post” i 1911, da det ”nye” posthus ved stationen i Aabybro blev taget i brug. Først i 1925 tog Post Anthon sin afsked efter 45 års tjeneste.

Post Anthon, som betjente ruten over Kaas, Udholm, Rødhus og Jetsmark boede i Vedsted og skulle således – foruden at gå sin lange daglige rute – hente og aflevere posten i Aabybro. Klokkeren kunne godt blive både 9 og 10 om aftenen, før han kom hjem på sne- og stormvejrsgange. Tøjet kunne være stivfrosset, så han måtte sætte sig ved kakkelovnen og få det tøet op, før han kunne afføre sig det og skifte til tørt. Så er det noget at sige til, at posten i de tider kunne trænge til en opstrammer i ny og næ?

Til trods for disse – efter nutidens målestok – ret lave lønninger var der rigtig mange, der gerne ville have en posttur, da det var en god, fast og sikker stilling. Det finmaskede sociale netværk med arbejdsløshedsforsikringer m.m. var endnu ukendte størrelser, og kampen for det daglige brød og de mest nødvendige fornødenheder var langt sværere og mere usikker end i dag.

Postvæsenet var en ”Etat”, og det gav – foruden en sikker indtægt – også prestige at være ansat i etaten. Man blev iklædt uniform, hvilket i de tider gav en person autoritet, og man havde som tjenestemand en solid organisation i ryggen.

Helt op i nyere tid var det helt almindeligt, at posten fik en dram og en tår øl, hvor han kom frem i forskellige hjem. Også kaffekoppen stod parat til posten.

I et tilfælde fortælles det, var det kaffen, det mest drejede sig om. Den pågældende post havde et ”godt kaffested” hos en beboer i det yderste af sit distrikt. Denne post beklædte tillige hvervet som ligsynsmand, og de pågældende beboere (forældre) havde et barn, der var død. Posten skulle som ligsynsmand udstede dødsattesten. Ganske vist skulle der to ligsynsmænd til for at opfylde lovens krav, men posten mente, at han godt kunne gøre det alene for en gangs skyld.

Så sparede han både sig selv og sin kollega for en ekstra spadseretur ved at kombinere embedsførelse med postturen.

Posten modtog 25 øre for ligsynet, hvad han nok var berettiget til, men manden – der skulle betale de 25 øre for ligsynet – mente vel nok, at det kunne gå lige op med den daglige kaffe. Resultatet blev, at posten aldrig mere blev budt på kaffe det pågældende sted. Men på trods af forplejningen undervejs, var det altså som beskrevet - ikke nogen misundelsesværdig tilværelse at være landpost i de tider.

Som ”gående” post var det naturligvis begrænset, hvor stor volumen post, der kunne medbringes. Da landpostbudene senere i 1920’erne blev cyklende, kunne der medbringes mere post.

På den tid var det også blevet almindeligt, at man ude på gårdene abonnerede på en daglig avis – og aviserne fyldte naturligvis meget i postens oppakning. Det hørte med til landpostens arbejdsbeskrivelse - udover at udbringe forsendelser af forskellig karakter – også at medtage returpost (breve, pakker), modtage betalinger for girokort og f.eks. frankere breve, hvis ikke frimærke var påsat. Altså en lang række ydelser, som medførte god kontakt til ”kunderne” på ruten.

I 1896 flyttedes postkontoret til jernbanestationen. Postmesteren var nemlig også stationsforstander. De to stillinger adskiltes 1911, da Banen opførte den røde bygning til postkontor (Viaduktvej 3). Bygning lejedes af postvæsenet, indtil de fik skøde på erhvervelse af 27. aug. 1931 for kr. 19.000,-.

Et enkelt mundtligt bud til en person eller familie senere på ruten kunne der nok også gøres en aftale om.

Beskrivelsen af et postbuds vilkår i fordums dage fremstår næsten uvirkelig i forhold til den moderne nutidige landpostbuds. Den enkelte postrute er blevet længere, turen foregår i bil, arbejdstiden er fastlagt med tidsplan for ankomst til fastsatte fikspunkter, frokostpause er indlagt osv. Der er regler omkring placering af postkasser, som skal være umiddelbart tilgængelige, og der er så godt som ingen kontakt til ”kunderne” på ruten.

Posten er nu til dags ikke forpligtet til at yde postrelaterede serviceydelser, som f.eks. at medtage breve eller pakker til forsendelse, tage imod betaling af girokort eller lignende. Postbuddets betydning for lokalsamfundet som budbringer og servicefunktion er helt nedtonet, og postbuddet som individ er en ukendt størrelse.

Det at være postbud – er som så mange andre funktioner i nutidens samfund – blevet upersonlig, og tjenesten er derfor ikke noget den enkelte ”kunde” har noget forhold til.

Det skal til sidst nævnes, at postkontoret i Aabybro blev nedlagt for flere år siden, og postekspedition og kundebetjening foregår i en postbutik, som har til huse i et hjørne af en af byens dagligvarebutikker.

I 1971 indviedes Aabybros sidste postkontor (Rolighedsvej 2).

Uddrag fra FOLKETS BOG en Haandbog for Hjemmet:

Skulle sproget føles lidt aparte og knudret, skyldes det naturligvis, at de små stykker er citeret ordret fra bogen. Denne indledes som følger:

”For Folk, der har lidt Penge, eller lidt af den Vare, man med et mere almindeligt end træffende Navn kalder Fritid, vil det formentlig have sin Betydning at eje en Bog, som kan være dem til Oplysning, Trøst og Nytte i Livets forskellige Forhold. Det er derfor hensigten, at efterfølgende Afhandlinger, der ere ordnede efter en vis bestemt Plan, vil finde en velvillig Modtagelse”.

Bogen er opdelt i afsnit A. Teoretisk Afsnit og B. Praktisk. De efterfølgende uddrag er taget fra Afsnit B - Det praktiske afsnit.

At bevare dit Legeme sundt!

- Staa tidlig op om Morgenens og gaa tidlig til Ro om Aftenen.
- Vask hver Morgen din Krop med koldt Vand ved Hjælp af en stor Svamp, og tør dig med et groft Haandklæde.
- Sørg altid for at have tørre Fødder og gnid dem, hvis de ere kolde.
- Drik Vand og undgaa spirituøse Drikke
- Gaa klædt efter Vejret og ikke efter Almanakken.
- Vær saa regelmæssig i dine Beskæftigelser som mulig, spis og drik til bestemte Tider.
- Vær maadeholden med hvad du nyder, særlig om Aftenen.
- Sov i et Værelse, hvor der altid er frisk Luft.
- Foretag dig saa megen Bevægelse som mulig i den friske Luft, særlig hvis din Beskæftigelse er stillesiddende.
- Hold hovedet koldt, hvis det er nødvendigt, da ved at vaske det med koldt Vand og atter tørre det godt – ellers giver det let Gigt – og undgaa al Ophidselse.
- Sørg altid for en god Afføring.

- Sørg for at færdes i saa rene Omgivelser, som muligt og lad idetmindste i dit Hjem altid være:
- Ren Luft, rene Møbler, rene Senge, rent Bohave, Renlighed og frisk Luft frem for alt!
- Bær ikke for varme Klæder, lig ikke i for varme Senge.
- Vøgt dig for kold Luft og kold Drik, naar du er varm.
- Sørg for, at Uddunstningerne af dit Legeme frit kan ske; det er langt vigtigere end du maaske aner.

Ørepine

Bad Fødderne i varmt Vand, rist et Løg, varm det og læg det saa varmt, som det kan taaes i Øret. Opvarm en mursten, svøb noget om den og anbring den saaledes ved Siden af Hovedet. Naar Fødderne tages ud af Vandet, da anbring ristede Løg paa dem.

Badning

Badning er som allerede omtalt af yderste Vigtighed, om ikke for andet saa for at holde Legemet rent. Det varme Bad bringer Blodet til Overfladen og fremskynder Transpirationen (Udsvedningen gennem Hudporene). Det anvendes med Held i nervøse Tilfælde, mod Hypokondri og Epilepsi. Ofte end tre Gange ugentlig bør det dog ikke tages og maa helst efterfølges af en kold Overgydning for at undgaa Forkølelse. Det kolde Bad beskærmer ikke alene Helbredet, men kan ogsaa hindre Sygdommes Udbrud, navnlig Feberanfald. Virkningen er afhængig af den Stadighed, hvormed Badningen udføres. Hvor man ikke kan faa Lejlighed til en saadan Badning, bør en kold Vadsugning af hele Kroppen finde Sted. Herved hærdes Legemet og bliver ikke saa modtagelig for Vejrforandringer. Disse Bade egne sig dog mest for sunde Mennesker.

Køer, der ville slaa under Malkningen

Køer, der ville slaa under Malkningen foraarsager tidt Malkepigen mange Ulæmper, og desuden kan Mælken jo let fordærves eller spildes. Den letteste Maade at tæmme Dyret paa, er at lægge et Stykke Lærred, der er dyppet i koldt Vand, over Koens Kryds.

Æg Opbevares

Læg et Lag Salt paa Bunden af en Sten- eller Lerkrukke, stik Ægene deri med Spidsen nedad, kom saa atter et Lag Salt paa, stik en ny Række Æg i og saa fremdeles. Eller gnid Æggene, medens de endnu ere friske, med Svinefedt saaledes, at enhver Del af Skallen ere bleven indsmurt. Paa denne Maade skulle Æggene kunne holde sig i 6 Maaneder.

Ny billig Natlampe

Man tager hertil en lille langagtig Flaske af klart hvidt Glas, lægger deri et Stykke Fosfor af Størrelse som en Ært, og efter at have opvarmet Flasken for at forebygge Sprængning, gyder man fin koghed Olivenolie over Fosforet, og naar Flasken er fyldt paa 1/3 nær, propper man den godt til. Hvergang man vil bruge Natlyset, tager man Proppen af et Øjeblik for at indlede ny Luft, og sætter den igjen fast, og nu lyser det tomme Rum i Flasken. Forsvinder Lyset, tages Proppen af et Øjeblik, og det kommer straks igen, naar den er sat i. Er Luften i Værelset meget kold, saa er det rigtigst at opvarme Flasken lidt med Haanden. En saadan Flaske kan lyse i 6 Maanede.

Nuværende bestyrelse

Formand:

Marie Albrektsen, Torngaardsvej 37
Tlf. 98 24 12 05

Næstformand:

Chresten Mortensen, Kløvervej 33
Tlf. 98 24 22 32

Kasserer:

Helge Mortensen, Syrenvej 15
Tlf. 98 24 10 73

Sekretær:

Poul Tranum, Kingosvej 5
Tlf. 98 24 26 56

Nina Prebensen, Mortensgade 29
Tlf. 98 24 18 11

Ole Samsøe, Skipper Clements Vej 18
Tlf. 98 24 19 08

Dorthe Vad, Havgaardsvej 22
Tlf. 98 27 90 57

Post Christian, som han blev kaldt, var landpøst i Aabybro og boede i huset på hjørnet af Østergade og Aaby Søndre Gade. På billedet ses han sammen med sin kone Marie og datteren Sørine.